

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobkyne : **J**, bývajúcej v **K**, zastúpenej **J**, advokátom so sídlom v **K**, proti žalovanej : **M**, bývajúcej v **K**, zastúpená **J**, advokátkou so sídlom v **K**, **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde v **K** pod sp. zn. 10 C 173/2006, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 25. októbra 2007 sp. zn. 8 Co 34/2007

t a k t o :

O d m i e t a dovolanie žalobkyne.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej na trovách dovolacieho konania sumu 1 655 Sk do rúk alebo na účet **J** do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu z 11. decembra 2006 č.k. 10 C 173/2006-84, ktorým bola žaloba o určenie vlastníckeho práva k bytu č. **X** na piatom poschodí obytného domu súpisné číslo **X** na parcele č. **X** zastavaná plocha o výmere **X** a podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu **X** vedenej na Správe katastra **K** na liste vlastníctva č. **X** zamietnutá s odôvodnením, že nedošlo k platnému odstúpeniu od zmluvy zo strany žalobkyne, pričom predmetná zmluva ako právny úkon je obsahovo jasná a bola uzavretá v súlade s § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa bola zároveň zaviazaná zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania vo výške 6 133 Sk jej právnej zástupkyňi do 3 dní.

Žalobkyňa podala proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. s odôvodnením, že v čase keď

bola pred okresným súdom vypočutá, nebola jej daná možnosť, aby podala vyčerpávajúcu odpoveď ako jej bol prakticky odcudzený jednoizbový byt. Z tohto dôvodu chcela v odvolacom konaní vypovedať podrobnejšie a keďže bola chorá, prostredníctvom svojej opatrovateľky túto skutočnosť oznámila. Zápisnicu s obsahom jej výpovede však súd nezobral do úvahy. Na pojednávaní predsedníčka odvolacieho senátu privítala jej právneho zástupcu s otázkou, či ešte žalobkyňa nezomrela. Tento prístup je pre ňu urážajúci a od sudkyne nedôstojný. Sudca jej preto odňal možnosť pred súdom konať a predniesť svoju obranu. Podľa jej názoru zo strany súdu ide o porušenie procesných predpisov. Súdom nebolo rešpektované procesné právo jej ako účastníka a napriek tomu súd vyhlásil rozhodnutie. Žiadala, aby dovolací súd určil, že po odstúpení od kúpnej zmluvy, je opäť vlastníčkou nehnuteľností v katastrálnom území K vedených na liste vlastníctva č. X – bytu číslo X na piatom poschodí.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu žalobkyne uviedla, že Okresný aj Krajský súd v Nitre dostatočne preverili a odôvodnili svoje rozhodnutia a preto žiadala, aby dovolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Uplatnila si trovy dovolacieho konania za jeden úkon vo výške 1 465 Sk a paušál 190 Sk spolu 1 655 Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil jediný rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovoláním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonnom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalobkyňou tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameral na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľky, že v prejednávanej veci jej postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožňuje realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Takýto záver však nevyplýva z obsahu spisu, lebo žalobkyňa sa osobne zúčastnila na pojednávaní pred prvostupňovým súdom dňa 11.12.2006, kedy bola vypočutá, bola jej vytvorená procesná možnosť vyjadriť sa k jednotlivým vykonaným dôkazom (viď č.l. 77 až 81 predmetného spisu). Taktiež zo zápisnice pred odvolacím súdom zo dňa 25.10.2007 nevyplýva a ani z iných listín, že by žalobkyňa žiadala odročiť pojednávanie pred odvolacím súdom v dôsledku svojej choroby, takýto prednes zo strany jej právneho zástupcu nebol

urobený, ani v spise sa nenachádza iná listina, z ktorej by takýto prejav bol zrejmý. Takže záver o tzv. zmätočnosti napadnutého rozsudku tvrdený žalobkyňou dovolací súd nemohol prijať. Dovolací súd teda nezistil, aby súdy dovolateľke odňali možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 O.s.p. ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 243b ods. 4, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., keďže žalovaná má právo na túto náhradu, ktorá pozostáva z odmeny za zastupovanie advokátom za jeden úkon, vyjadrenie k dovolaniu v sume 1 465 Sk (§ 11 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a k tomu režijný paušál v sume 190 Sk (§ 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), teda spolu 1 655 Sk, ktorú sumu žalobkyňa zaplatí žalovanej na účet J v lehote do 3 dní.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. januára 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: